

محضر استاد ارجمند جناب آقای دکتر روشن ضمیر

با سلام احتراماً به پیوست متن نامه‌ای را که برای معاون محترم غذا و داروی وزارتخانه بهداشت نوشته‌ام به دلیل آن که مشکلات و سؤالات مطرح شده مبتلا به کثیری از همکاران داروساز می‌باشد به حضورتان تقدیم داشته تا در صورت صلاحدید اهم مطالب آن در بخش رازی و خوانندگان درج گردد همچنین استدعا دارد جهت اطلاع‌رسانی و رفع معضلات آیین‌نامه‌ای، سرفصلی در مجله وزین رازی گشایش یابد بلکه از این رهگذر داروسازان با حقوق و حقه خود و راه کارهای قانونی و امکانات آئین‌نامه‌ای مطلع و یا کاستی‌های آنها بر مسؤولین آشکار گردد.

همچنین راهنمایی لازم برای دستیابی به کلیه قوانین و مقررات و آئین‌نامه‌ها و

اصلاحیه‌های وزارتخانه بهداشت و درمان از طریق آن نشریه معتبر که گستره مخاطبان بسیار دارد می‌تواند بسیار گره‌گشا باشد.

با عرض پوزش از تصدیع اوقات شریف و با آرزوی توفیق الهی دکتر محمد آزادی دانشجوی سابق دانشکده داروسازی شهید بهشتی و شاگرد همیشگی آن استاد بزرگوار.

محضر گرامی معاون محترم غذا و داروی وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی نامه استدعا و استمداد یک دانشجوی اسبق دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی به استاد گرانقدر خود.

با سلام، احتراماً اینجانب دکتر محمد آزادی داروسازی ۴۱ ساله که افتخار تلمذ علم فارماکولوژی را در حدود سالهای ۷۳-۶۹ در محضر آن بزرگوار داشته‌ام معروض می‌دارد

که از بدو آغاز به کار خود در مورخ ۷۱/۴/۳۱ به کسوت داروساز و در قالب طرح نیروی انسانی با مدیریت درمان سازمان تأمین اجتماعی خرم آباد همکاری نموده و این همکاری بلاانقطاع تاکنون که به استخدام آن مدیریت درآمده ادامه داشته است. با این معرفی و مقدمه تنها استدعای این حقیر دریافت پاسخ منطقی و مستند و صریح چند پرسش در باب نحوه اولویت بندی و اگذاری مجوز تأسیس داروخانه است و لذا از آن بزرگوار استدعا دارد دستور بررسی و پاسخگویی به سؤالات ذیل که فی الواقع نوعی استمداد و استفسار می باشد را صادر فرمایند. در اینجا ضمن آرزوی توفیق الهی برای آن استاد ارجمند و سایر همکاران صدیق با کسب اجازه سؤالات را مطرح می نمایم.

۱- در ابتدای نامه شماره ۴۷۸۲/د مورخ ۸۰/۵/۱۶ آمده: «برای ارج نهادن به زحمات مسؤولین محترم فنی مفتخر است ... سابقه پذیرش مسؤولیت فنی با توجه به تاریخ تایید صلاحیت فنی توسط کمیسیون قانونی ماده ۲۰ به ازای هر ۵ سال ۲ امتیاز» قانونگذار (در اینجا تدوین کنندگان بندهای آئین نامه و اصلاحیه مذکور) غافل از این امر بوده اند که مسؤولین فنی محترم! تنها در داروخانه های خصوصی انجام وظیفه نمی کنند بلکه تعداد کثیری از آنان چه بسا از باب صیانت حیثیت حرفه ای و قسم یاد شده علی رغم مسؤولیتهای بیشتر و حقوق کمتر با موسسات دولتی ساخته اند و درست در همان مورخ (۸۰/۵/۱۶) نامه ای به شماره ۴۷۸۲/د مبنی بر یکسان بودن داروخانه های موسسات دولتی و خصوصی از باب اخذ رای صلاحیت کمیسیون برای مسؤولین فنی خود صادر می شود که به

حکم عقل سلیم مبین آن است که سابقاً این موسسات جهت مسؤولین فنی خود تاییدیه صلاحیت را اخذ نمی کرده اند (ایضاً پروانه مسؤولیت فنی) که عملاً نیز این گونه بوده است و با این همه اینجانب به معاونت غذا و داروی خرم آباد مراجعه و فرمهای مربوط را دریافت کردم اما در عمل نه پروانه ای برای تأسیس داروخانه موجود بود نه مؤسس نه شماره مجوزی، لذا کار متوقف شد و تاکنون هم راه حلی ارایه نشده است. به راستی کدام موسسه دولتی درمانی است که برای داروخانه خود پروانه و مجوز گرفته باشد دست کم در خرم آباد این امر رخ نداده لذا پرسش آن است که راه کار اجرایی برای اخذ تاییدیه صلاحیت مسؤولین فنی شاغل در این گونه مراکز چگونه است؟

۲- با همان مقدمات سؤال اول پرسش دیگر آن است که تکلیف سابقه کار و زحمت مسؤولین فنی و داروسازان داروخانه های مراکز دولتی که هنوز به استخدام آن مراکز در نیامده اند و جز عمر سرمایه دیگری نداشته و به امید روزی هستند که مجوز تأسیس داروخانه برای آنان صادر شود با این اجحاف سترگ چگونه کنار بیایند و از سرمایه عمر خود سخاوتمندانه بگذرند؟ آیا اگر مسؤولین مربوطه امور دارویی دانشگاههای علوم پزشکی و سایر نهادهای مرتبط نسبت به چند و چون اخذ تاییدیه صلاحیت مسؤولین فنی مراکز دولتی تلاش و جدیت کافی به خرج نداده یا به جایی نرسیده اند تاوان آن را داروساز باید بدهد؟ تمثیلاً عرض می کنم اگر شناسنامه کسی به سرقت رود و او تقاضای المثنی کند به عوض تاریخ تولد واقعی که مدارک مثبت دیگری مؤید آن است باید تاریخ

تولد او را همان تاریخ صدور المثنی قید کرد؟ در نهایت قاعده حقوقی لاعطف بماسبق چه می شود آیا نباید سوابق مثبتة مسؤولین فنی این گونه مراکز دولتی را پذیرفت و برای پس از این از آنها درخواست تاییدیه صلاحیت فنی نمود؟

۳- سرانجام با اندک تاخیری! ظاهراً کارشناسان و آئین نامه نویسان وزارت کریمه بهداشت درمان به کم لطفی خود در حق مسؤولین فنی مراکز دولتی واقف شده و در نامه شماره ۸۳۲۹/د مورخ ۸۰/۸/۲۷ تبصره ۳ را به بند (۳-۲) الحاق نمودند که مبین آن است که «سوابق شغلی کارکنان رسمی دولت (رسمی و آزمایشی) با رایبه حکم کارگزینی و تاییدیه محل اشتغال همانند سابقه پذیرش مسؤولیت فنی در قسمت (ب) همین بند محاسبه می گردد» اما این عنایت کماکان فهم بالغه برخی مسؤولین اجرایی امور دارویی (دست کم در استان لرستان) را اغنا نکرده و آنان تنها مدت زمانی را که مسؤول فنی به استخدام رسمی دولتی درآمد و حکم آزمایشی، رسمی اخذ نموده را به عنوان سابقه لحاظ می کنند در حالی که افرادی مانند اینجانب بدون انفصال خدمتی و پیوسته در قالب طرح، قرارداد و استخدام رسمی آزمایشی در سازمان متبوع خود (مدیریت درمان سازمان تامین اجتماعی خرم آباد) خدمت کرده و کارگزینی آن سازمان کلیه سوابق بنده را در حکم آزمایشی لحاظ نموده و در ارتقاء گروه دخالت داده و گواهی سوابق کاری نیز صادر نموده است با این تفصیل آخرین سؤال من این است که آیا تفسیر روشن و منطقی تبصره مذکور آن است که (تبصره ۳ بند ۳-۲ مشروح در همین سؤال در نامه شماره ۸۳۲۹/د مورخ ۸۰/۸/۲۷) کلیه

سوابق خدمتی مسؤولین فنی (داروسازان) شاغل در مراکز دولتی که منجر به استخدام رسمی (آزمایشی - رسمی) شده را باید لحاظ کرد یا خیر؟

در پایان از تمامی کارشناسان و همکاران گرامی که در پاسخ به سؤالات فوق قبول زحمت نموده اند سپاسگزارم و امیدوارم این همکار نسبتاً مُسن خود را در غربت یاری داده و پاسخ سؤالات فوق را بزرگوارانه به اینجانب منعکس نمایند.

با سپاس و امتنان وافر
دکتر محمد آزادی

